

اما کلی طبیعی، کلی است بحمل شایع یعنی چیزی است که کلیت موصوف است ولی وصف کلیت با آن هلا حظه نمی‌شود مانند طبیعت انسان، طبیعت اسب، طبیعت گرگ طبیعت شیر و مانند اینها چنانکه قسم اول از دو قسم مضاف مشهوری چنین است « ذات پدر بی لحاظ وصف پدری ».

کلی عقلی - کلی است بحمل شایع یعنی چیزی است دارای وصف کلیت که وصف مزبور با آن ملاحظه نمی‌شود چنانکه قسم دوم از دو قسم مضاف مشهوری ذات پدر بالحاظ وصف پدری می‌باشد.

بیان فلسفی در خصوص فرق بین گلیهای سه گانه

چوت شناخت کلیهای سه گانه در حقیقت کلید ابواب فلسفه می‌باشد و بعد از خواهیم داشت که اختلافات و تفاوت‌هایی که میان اقوال فلاسفه دیده می‌شود هماناً آن بیشتر عدم توجه بفرق میان کلیهای سه گانه می‌باشد و بعبارت دیگر در تحریر محل تزاع مسامحه کرده و اغلب سخن یکدیگر را نفهمیده بر یکدیگر خرده گرفته اند اینست که فرق میان کلیهای سه گانه را بلحن فلاسفه بیان می‌کنیم:

کلی منطقی در خارج موجود نیست و وجود عقلی دارد زیرا کلیت از عوارض عقلی مفاهیم است در عقل از این رو جزو مقولات ثانیه می‌باشد (و مانند اینها از موضوعات مسائل منطق شمار می‌رود) و در خارج چیزی مقابله آن وجود ندارد.

کلی عقلی نیز چنین است زیرا انسان مثلاً با شرط کلیت در خارج وجود ندارد زیرا که هر چیزی تام شخص نشود موجود نمی‌گردد بالحاظ کلیت در انسان تشخص انسان متصور نیست و در خارج موجود نتواند بود پیداست که اگر در خارج موجود می‌بود هویتی میداشت یعنی دارای تشخّص و تعیینی می‌بود که بهمان تشخّص از دیگر طبایع خارجی متمایز می‌گردید و بعبارت دیگر جزوی می‌بود نه کلی.

آنچه مورد اختلاف است اینست که آیا کلی طبیعی (بتعارف دیگر ماهیت با طبیعت) در خارج موجود نیست (یعنی اعتباری محض است) یا در خارج وجود است.

در صورت اخیر از دو حال بیرون نخواهد بود.

با وجود صفت متعلق طبیعت است (که آنچه موجود است خود طبیعت است یعنی اینکه میگوئیم انسان طبیعی یا طبیعت انسان هنلا موجود است) از این نظر است که افراد و متعلقات آن (حسن، بهرام، علی، بیژن، منصور و غیره) در خارج موجود است.

با آنکه وجود صفت ذات طبیعت است یعنی هنلا طبیعت انسان یا طبیعت اسب و غیره خود در خارج موجود است قول اخیر، حق است ولی نه باین معنی که طبیعت در تحقق اصیل باشد (چه واضح است که آنچه در خارج موجود است طبیعت بشرط وجود است ناطبیعت لاشرط)

بلکه باین معنی که اسناد تحقق طبیعت: اسناد حقیقی است نه مجازی زبر اصطلاح طبیعت عین طبیعت موجود در خارج است و باصطلاح فلسفی «ما هیت لا شرط عین ماهیت بشرط وجود است» زبر امور دو قسم عین اقسام خود میباشند و چون طبیعت بر سه قسم است: ۱ - طبیعت بشرط وجود ۲ - طبیعت بشرطلا (۱) ۳ - طبیعت مطلق (۲) و هر مقدمی عین اقسام خود میباشد - پس طبیعت نیز عین سه قسم خود خواهد بود از آنچه گذشت نادرستی استدلال برخی که میگویند: «ماهیت یا طبیعت لابشرط جزء طبیعت بشرط وجود است» روش میگذرد زیرا چنانکه باز نموده شد جزء خارجی آن نیست بلکه در خارج عین آنست باین معنی که انسان شخصی یا اسب شخصی یا سفیدی معین و دیگر طبیعتهای آمیخته با وجود در عالم موجود میباشند و انسان طبیعی یا اسب طبیعی یا سفیدی طبیعی و غیره همان طبیعت لابشرط است (که مقدم است)

(۱) یعنی طبیعت بر همه از وجود که بر دو گونه است:

الف - طبیعت بر همه از همه چزمانی با خود حتی از وجود ذهنی و خارجی و باین معنی «ماده» است

ب - طبیعت که اگر مغایری با آن فرض شود نه جزء طبیعت باشد نه داخل در طبیعت باشد و باین معنی «جنس» است (و بعد آنها هم گفت که جنس هم انواع تحت خود میباشد)

(۲) طبیعت مطلق با طبیعت مقسم فرقی جز همین قيد مطلق ندارد و همینقدر فرق کافی است که رفع اشکال «تقسیم جزی بخود و بنابر» شده باشد زیرا طبیعت مطلق غیر از مطلق طبیعت است